

שיחת השבוע

יש חדש

פדיון נפש לפני החג

לקראת השנה החדשה נוהגים לכתוב 'פדיון נפש' ולבקש שנה טובה ומתוקה. כותבים את השם הפרטי המלא ושם האם של כל אחד ואחת, ומציינים את המשאלות הדרושות. רצוי להחליט קודם לכן החלטה טובה של התחזקות בענייני תורה ומצוות. לאחר מכן מניחים את המכתב באחד מספריו של הרבי מליובאוויטש, ומשגרים אותו אל הציון הקדוש (דוא"ל: ohel@ohelchabad.org או באתר חב"ד ישראל).

תקיעות בשופר לציבור

בימי ראש השנה ייצאו אי"ה אלפי חסידי חב"ד לזכות יהודים במצווה הגדולה של תקיעת שופר. הם יבקרו אצל מאושפזים במרכזים הרפואיים, אנשי כוחות הביטחון, קשישים בבתי אבות וכדומה, ויאפשרו להם לשמוע תקיעת שופר. צעירי חב"ד הכשירו מאות ממקורבי בתי חב"ד לתקוע בשופר והם יזכו את שכניהם במצווה הגדולה.

מחזורים עם ביאורי חסידות

הוצאת קה"ת הוציאה לאור מחזורים לראש השנה וליום הכיפורים עם לקט ביאורי חסידות, בעריכת הרב יוסף חנינא ביינדמן. לצד ביאורי החסידות יש גם ביאורים על דרך הפשט. טל' 03-9606018.

ארבעת המינים מזמינים באתר:

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל >> הכתובת שלך לכל עניין יהודי

זמני השבוע

יחולים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
18:00	18:22	18:11	18:21	18:20	18:39
19:17	19:18	19:18	19:18	19:15	19:36

פרקי אבות פרק ה'

שבת ישראל
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

להתפלל ולייחל לשנה טובה

מי שמנסה לראות לא רק את העצים, אלא את היער כולו – רואה את היד האלוקית המכוונת בדרך מופלאה את המהלכים לטובת עם ישראל

ראש השנה אנו מתייצבים בלב חרד להתפלל על השנה החדשה הבאה לקראתנו. אנחנו מאחלים זה לזה איחולים

לבכיים, אוכלים מאכלים המסמלים שפע וברכה, אבל תמיד יש תחושה של נעלם גדול העומד לפנינו. שנה חדשה מתחילה, ואין לנו שום מושג על מה שהיא צופנת בחוכה.

תפילת 'ונתנה תוקף' מבטאת היטב את תחושת אי-הוודאות הזאת. ביום הדין ייקבע גורל העולם. מי יעלה ומי ירד. מי יזכה למנוחה ולשלווה ומי יחוזה טלטלות. "מי ייעני ומי ייעשר, מי יישפל ומי ירום".

עוד מעוזים קורסים

יש שנים שבהן הכול נראה יציב ורגוע, ובכל זאת אנו חשים את תחושת אי-הוודאות, כי גם יש שקט יכול להפוך ברגע לים גועש. אבל השנה אנו נכנסים לראש השנה אחרי שנתיים סוערות מאוד. אנחנו חיים בתוך מרחב שמשנה את פניו במהירות עצומה.

הדיווחים החדשותיים מציגים אירועים נקודתיים, ולא תמיד אנחנו מצליחים לחבר נקודה לנקודה ולראות את התמונה השלמה. אבל מי שמנסה לראות לא רק את העצים, אלא את היער כולו – רואה את היד האלוקית המכוונת בדרך מופלאה את המהלכים לטובת עם ישראל.

האיום של האסלאם הקיצוני מטריד את האנושות כבר שנים רבות. מדינות רבות באירופה חוששות להתייצב מול הכוחות המטורפים האלה, מפני שגם בתוכן נבנו מוקדי כוח אסלאמיים חזקים. אלה מניעים את גלי השנאה לישראל ואת

החרמות למיניהם. הממשלות נכנעות לקולות הקיצוניים, מתוך אשליה שהיענות להם תקנה להן שקט. אין הן מבינות שבסופו של דבר ישלמו מדינותיהן עצמן את המחיר.

והנה דווקא עם ישראל הוא המתייצב מול כוחות הרשע האלה, ובחסידי שמיים מצליח להכות אותם זה אחר זה. עוד ועוד מעוז של רוע ורשע קורס ונופל, והעתיד של כולנו נראה הרבה יותר בטוח ויציב.

כלי לקבלת הברכות

דווקא במציאות זו חיוני לבצר את חומות האחדות של העם היהודי. השבת נקראת פרשת 'אתם נצבים היום בלכם', המציגה את החלוקות

תפילה לשנה טובה ומתוקה ולשנת גאולה וישועה

הקיימות בעם ישראל. אכן, יש "ראשיתם שבתכם" ויש "חטב עצים" ו"שאב מימיך", אבל כולם עומדים יחד לפני בורא העולם ויוצרים את פסיפס היופי והשלמות של עם ישראל.

הפרשה הזאת מדגישה את חיוניותה של האחדות ככלי לקבלת ברכות הבורא. ההבדלים שבין יהודי ליהודי ובין ציבור אחד למשנהו נועדו להשלים זה את זה וליצור את המגוון הנהדר של כלל ישראל. צבע אחד אינו מרהיב עין כמו מגוון צבעים, המשתלבים זה עם זה. לכל יהודי מעלות מיוחדות, וחשוב למצוא בכל יהודי את הנקודה החיובית ולכוון אותה לבניין האומה.

כשנעמוד כולנו בראש השנה, מאוחדים ומלוכדים, לפני ה' אלוהינו, נזכה לברכה ה', ובסופו של דבר יתברר כי כל הטלטלות שאנו חווים נועדו לטובתנו, כמאמר המדרש: "בניי, כל מה שעשיתי, לא עשיתי אלא בשבילכם. הגיע זמן גאולתכם!". שנה טובה ומתוקה!

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

לשמור על הקשר עם התחתון

הבעש"ט מפרש את הפסוק "אַתֶּם נִצְבִּים הַיּוֹם כְּלָכֶם" ש'היום' מכונן לראש השנה. זו הברכה שהקב"ה מברך את עם ישראל לקראת ראש השנה, שאתם ניצבים, היינו קיימים ועומדים, וזוכים בדין.

מאחר שהתורה כותבת "כְּלָכֶם", ואף מוסיפה "אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנֶה פֶּה עִמָּנוּ... וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנו פֶּה עִמָּנוּ", מה הצורך לפרט את כל הסוגים שבעם ישראל – מ'רִאשִׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם', 'חֹטֵב עֵצִיף עַד שָׂבַב מִיָּמִיף'? זאת ועוד, בזוהר נאמר שבראש השנה "כל ניצוצי נשמות ניצבים ומתעלים במקורם הראשון", היינו ש'ניצבים... כולכם' מתקיים במקום גבוה ונעלה כל-כך, שבו אין

הבדל בין יהודי למשנהו, ואם כן מדוע מזכירים את כל הסוגים?

עיניים למטה ולב למעלה

שאלה זו קיימת בכל פעם שהתורה מציבה יעד עליון כלשהו, שאליו מובילים שלבי ביניים, אך היא מוסיפה ומציינת את השלבים הקודמים. לדוגמה, הציווי: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך". מדריגת 'בכל מאודך' היא 'בכל מידה ומידה שהוא מודד לך', ועל-פי החסידות זו עבודה שלמעלה מכל מדידה והגבלה. מדוע מי שהגיע ל'בכל מאודך' עדיין נזקק למדריגות 'בכל לבבך' ו'בכל נפשך', הנמוכות יותר?

העניין יובן על-פי מאמר חז"ל (יבמות קה,ב): "המתפלל צריך שיתן עיניו למטה וליבו למעלה". מבאר רבנו הזקן (תורה אור, מגילת אסתר צא,ב) ש'ליבו למעלה' היא תנועת ה'רצוא' בתפילה, כשהאדם נמשך לעלות ולהתאחד עם האלוהות, ואילו 'עיניו למטה' היא תנועת 'שוב', כשהוא כובש את ה'רצוא' וחוזר למלא את שליחותו בעולם הזה. מדוע חשוב ש'המתפלל' ייתן עיניו ל'שוב', דבר שצריך להתקיים אחרי התפילה?

חיבור תמיד

אלא שכדי שיהיה ה'שוב' כראוי – הירידה

למילוי התפקיד לאחר ההתעלות לגבהים הרוחניים – חייב להיות חיבור תמידי עם המדריגות הנמוכות גם בעת העליות הרוחניות הגבוהות ביותר. לא די לציית לצורך ב'שוב', אלא נדרש קשר בלתי-פוסק עם הרבדים התחתונים, כדי שיהיה אפשר לרומם אותם לרוחניות הנשגבה.

לכן דרגת 'בכל מאודך' חייבת להיות קשורה עם 'בכל לבבך' ו'בכל נפשך', והמתפלל מוכרח להביט למטה בעת התפילה כדי להעלות את ה'מטה' למעלה. כך מדריגת 'כולכם' חייבת להיות קשורה עם הדרגות הנמוכות 'מחוטב עציף עד שואב מימך', כדי להכליל אותן ב'כולכם'.

לדאוג לצרכים הגשמיים

יש כאן מסר שגם יהודי שהוא בחינת 'כולכם', צריך להתאים את השפעתו לצרכים של היהודים שלמטה ממנו. הוא שרוי בעולמות רוחניים, אבל המושפע זקוק עכשיו לעזרה גשמית, ועליו לתת לו סיוע גשמי. כך נהג הבעש"ט, שעל אף מדריגותיו הנעלות עסק בעזרה ליהודים בגשמיות.

וכאשר בני ישראל מתנהגים כך, אף הקב"ה נותן להם טוב נגלה ונראה, ושנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

(תורת מנחם, כרך פה, פרשת ניצבים-וילך)

אמרת השבוע

מסר לכל השנה

האדמו"ר בעל 'אהבת ישראל' מוויז'ניץ היה נוהג לומר את מזמור 'לדוד מזמור', שאומרים אחרי שמונה-עשרה של ליל ראש השנה, בבכיות נוראות. במיוחד היה בוכה מאוד באומרו את המילים "וְלֹא נִשְׁכַּע לְמַרְמָה".

פעם אחת נזדמנו בבית מדרשו בראש השנה שני אורחים, ותמחו לפרש הבכי במילים אלה: וכי יש לרבי עניינים הקשורים בשבועת שקר?! לאחר מכן, כשעברו לפניו, אמר להם מעצמו שהכוונה לשבועה שמשביעים את הנשמה לפני ירידתה לעולם, ועל האדם לוודא שהשבועה לא תהיה 'למרמה'.

שוחט אחד מחסידי לא יכול היה להיות אצלו בראש השנה, ועל כן נסע אליו לאחת השבתות שלפני כן. בבוקר, כשאמר ה'אהבת ישראל' בהשתכחות הנפש את התהילים, הצטער שלא יוכל לשמוע את ה'ולא נשבע למרמה' של הרבי בראש השנה. פתאום ניגש אליו הצדיק ופתח ואמר את כל המזמור בנעימת ראש השנה, ולאחר מכן אמר לו: "חזור לבינתך והתנהג כל השנה עם ה'ולא נשבע למרמה' הזה!".

ראש השנה

מן המעיין

גנוז בראש

הראש של כל השנה, כל השאיפות וההישגים של ימות השנה, גנוזים ביום ראשון זה, שבו מרוכזים געגועי השנה ותקלות השנה. ולא עוד, אלא גם קדושת ארץ ישראל עיקרה נעוץ בראש השנה, ככתוב "עיני ה' אלוהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה".

(רבי נחמן מברסלב)

עמל מיותר

"מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה". מי שאינו סומך על זה ומוסיף עמל ויגיעה כדי להשיג יותר פרנסה ולהרוויח יותר ויותר, הריהו דומה לאדם הנוסע ברכבת ומתוך שהוא נחפז להגיע מהר לתחנה, דוחף מבפנים בידו את דופן הקרון, כדי להחיש את מהלך הרכבת...

(עיטורי תורה)

אחד ואין שני

"באחד לחודש יהיה לכם שבתון, זכרון תרועה". שני ימים של ראש השנה כיומא אריכתא דמי, והרמז בפסוק, שכתוב "באחד לחודש", ולא כתוב 'בראשון לחודש'; שבכל מקום שיש אחד, אין שני.

(רבי יצחק מוורקה)

שלושה ספרים

ג' ספרים נפתחים בראש השנה... צדיקים גמורים נכתבים ונחתמים לאלתר לחיים; רשעים גמורים נכתבים ונחתמים לאלתר למיתה; בינוניים תלויים ועומדים עד יום כיפור, זכו – נכתבים לחיים.

(ראש השנה טז,ב)

גורלך בידך

יש הטועים וסבורים שאחרי ראש השנה כבר נגמר הדין ומה שנגזר נגזר. אין הדבר כך, כי אדם נידון בכל יום, ועל-ידי תשובה בכוחו לשנות את רוע הגזירה; ולהפך חלילה, בידו לקלקל את השפע שנקצב לו בראש השנה. לכן חשוב לשים לב בכל ימות השנה לתיקון המעשים.

(חתי"ם סופר)

עול בשמחה

בראש השנה יש לקבל עול מלכות שמיים בשמחה, שהעול לא יהיה כמשא מכביד ומעיק. וכפי שהיה בקריעת ים סוף, שבני ישראל קיבלו עול מלכות שמיים מתוך שירה ושמחה, באומרים בסוף שירת הים "ה' ימלוך לעולם ועד". בכל ראש השנה מקבלים עול זה מחדש, בשמחה גדולה יותר וברצון נעלה יותר.

(תהילים 'יהל אור')

לב של חב"ד

ליוו אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בני ירוק

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל או שלחו הודעה לטלפקס: 051-541770

ברוכים הבאים

<p>ש"ק ה'ל פרה אחמה פרק ה'ז</p> <p>א' פק ח'י</p> <p>ב' פק יא"ג</p> <p>ג' פק יד"ט ה'ל טומאת צרעת פרק א</p> <p>ד' פק ב"ד</p> <p>ה' פק ה'ז</p> <p>ו' פק ח'י</p>	<p>ש"ק ה'ל מלוה ולוה פרק א</p> <p>א' פק ב</p> <p>ב' פק ג</p> <p>ג' פק ד</p> <p>ד' פק ה</p> <p>ה' פק ו</p>	<p>לוח יומי ללימוד הרמב"ם</p> <p>כתקנת הרבי מליובאוויטש</p> <p>כ"ז אלול - ד' תש"י</p>
---	---	---

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: **האזינו.נט**

creative 2

"טייערע ברידער"

מיר וועלען זיך ווייטער זעהן

לא סאגריס
לפני שמשוים!
לקבלת הצעה סרקו

חדש! ביטוח נסיעות מקיף במחיר מיוחד לאנ"ש
בתמיכת שירות לקוחות אנושי ומקצועי
שיעשה הכל כדי שתהיו מרוצים!

- החזר 50%**
משווי הכרטיס
במקרי ביטול /
קיצור נסיעה
- החזר 50%**
סמארטפון בחזרה /
פיצוי מלא במקרי
גביה או אובדן
מכשיר הנייד
- החזר 50%**
איחור כבודה
- החזר 50%**
מגדל Play - החזר
הפצאות רפואיות
שירות לאשראי
תוך שלושה ימים
- החזר 50%**
תשלום
תביעות
מהיר

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

מגפןבטד

בטוח ויעיל למסע הטיול

זויה יהודית

הושענא רבה ושמחת תורה

עם חוויה יהודית
זו מסורת של שמחה

מלון ניר עציון
למרגלות הר הכרמל
ימים ראשון-שלישי • כ"ב תשרי • 12-14/10/25

שיעורים, התוועדויות והמון שמחה
הרב יאיר כלב, הרב ניר ונעמה מנסי,
הרב עמרם מויאל
לפרטים ולהרשמה
058-4217770

אל הקב"ה. לאחר מכן מתפרץ כאב עמוק יותר, המתבטא בשברים ובתרועה. ה'שברים' מתוארים בגמרא "גנוחי גניח" [אנחות], וה'תרועה' "לילולי לילול" [לילות]. כאשר הכאב גובר, אין הוא יכול להתבטא אפילו בצעקה פשוטה. האדם אינו צועק אלא גונח, גניחות קטועות. כשהכאב גובר עוד יותר, אין האדם יכול אפילו לגנוח, והוא מייבב ומיילל: "אוי, אוי, אוי, אוי" (וכפי שהדרגות הללו מוסברות בהרחבה בתורת החסידות, בהתייחסות לכאב נפשו של היהודי).

כך השופר מבטא את צעקת הלב הפנימית של עם ישראל. צעקה זו מגיעה עד עצמותיו ומהותו יתברך, ומעוררת בו את הרצון למלוך על עם ישראל, ובאמצעותו על העולם כולו.

גאולפדיה
מנחם ברוד

צעקה שהיא הכתרה

תקיעות. שלוש פעמים בכל יום אנו מתפללים: "תקע בשופר גדול לחירותנו", על-פי לשון הפסוק (ישעיה כז, ג) המנבא שבזמן הגאולה יתקע הקב"ה "בשופר גדול" - "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל".

בראש השנה מצווה לתקוע בשופר - "מצוות היום בשופר" (משנה ראש השנה ג, ג). תורת החסידות מסבירה שהשופר מעורר את האדם לתשובה, לתיקון המעשים, לקבלת עול מלכות שמיים, וגם מבטא את צעקת ליבו של היהודי, את כאב נפשו על שנתרחק מאור הקדושה.

בצעקה זו שלושה שלבים: תקיעה, תרועה, שברים. התקיעה היא 'קול פשוט' - צעקה פשוטה, בלי מילים. היהודי חש צער עמוק ביותר על ריחוקו מה', על שבשנה שחלפה לא התקרב די הצורך

מפיצים באהבה

חיים טל

בן 75 | תושב רחובות

שימש מורה עשרות שנים.
מפיץ בקביעות את 'שיחת השבוע' ברחובות

למדתי בבית הספר למלאכה בכפר חב"ד, במגמת חרושת עץ. אחרי השירות הצבאי בנח"ל החרדי שימשתי מורה בבתי ספר טכנולוגיים. אחרי כך הייתי איש חברה קדישא ברחובות.

הרב רובין לא רצה שאנשים יקראו את העלונים בזמן התפילה, וקיבלתי עליי משימה לחלק את העלון לאנשים לפני ליל שבת. אני מתפלל בבוקר בבית הכנסת פא"י, וביומי שישי אנשים באים ולוקחים. יש לי גם כ-40 מנויים, שאני נותן להם את העלון בעצמי.

כל הזמן מבקשים את 'שיחת השבוע' ושואלים אם יש עוד. עד שבת לא נשאר אצלי עלון אחד מיותר!

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה'!
בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים > 'עלוני שיחת השבוע להפצה'.

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפני פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום שלך **שוב צעיר** (נכשני במחיר חשקה לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

חידת שליו הציבור

הבשורה עברה כברק בקרב תושבי ירושלים: הרב נחום ברגמן, השוחט ומוהל ובעל התפילה הידוע, הלך לעולמו פתאום, בעקבות דלקת ריאות שהסתבכה, והוא פחות מבן שישים שנה. זה היה בשבת קודש ח' באלול תרפ"ו (1926).

הרב נחום היה מהדמויות המוערכות ביישוב הישן בירושלים. יקירי ירושלים סמכו על שחיטתו בעיניים עצומות, וכל מי שנולד לו בן התאמץ להזמינו לשמש מוהל. קולו הערב הרעיד לבבות בעומדו לפני התיבה בימים הנוראים. קהל עצום ודומע ליווה אותו למנוחת עולמים בהר הזיתים. על מצבתו נחקקו המילים שניסח רבי יוסף חיים זוננפלד, רבה של העדה החרדית בירושלים: "מאבני עיר הקודש ומיחוסייה, שמו על שם זקנו הקדוש, איש תואר נכבד, הילוכו וחניוכו בקדושה, עשה חסד לחיים ולמתים לאלפים".

בתוך כך נודע דבר מופלא שאירע זמן קצר לפני פטירתו. ביום שישי בשבוע שלפני כן נולד נכד לרבי נחום, בן לבנו הרב שמעון. מכיוון שנולד בשעת בין השמשות, הייתה הברית אמורה להיערך רק ביום ראשון, י"ט באלול.

אבי הבן, הרב שמעון, התייעץ עם אביו כיצד לקרוא לילד, אך האב הסתפק בתשובה סתומה: "אתה כבר תדע". ואכן, בברית שנערכה יום לאחר פטירת הסבא נקרא הנכד על שמו – נחום. בינתיים התקרבו הימים הנוראים. כבר במהלך ה'שבעה' פנה אחד המתפללים בבית הכנסת 'בתי מחסה' אל הרב זוננפלד, והציע שהוא ישמש שליח הציבור במקומו של הרב נחום.

אמנם גם הרב שמעון, בנו של הרב נחום, היה

בעל תפילה, אך אבל בתוך שנת האבל, וכל שכן בתוך השלושים, אינו יכול עליפי ההלכה לעבור לפני התיבה בשבתות ובחגים.

רבי יוסף-חיים לא הגיב. חלפו עוד כמה ימים, וגבאי בית הכנסת ניגשו אל רבי-יוסף חיים וביקשו את הסכמתו למנות חזן חדש לתפילת מוסף, אך הרב זוננפלד לא השיב דבר.

עברו עוד כמה ימים, והגבאים לחצו על הרב להשיבם דבר. רבי יוסף-חיים הסתפק ברמז כי אל להם לדאוג לחזן: "אתם כבר תדעו", סתם ולא פירש. הגבאים הניחו שרבי יוסף-חיים עצמו מבקש לעמוד לפני התיבה.

בני הקהילה השתוממו על פשר התעלמותו של הרב מהשאלה מי ימלא את מקומו של החזן המנוח בתפילות הימים הנוראים. ההשערות עלו וירדו, אך איש לא ידע מה יקרה.

רגישות ללב אלמנה. הרב זוננפלד, הרב נחום ברגמן, הרב שמעון ברגמן

עברו עוד כמה ימים, והגבאים לחצו על הרב להשיבם דבר. רבי יוסף-חיים הסתפק ברמז: "אתם כבר תדעו", סתם ולא פירש

הגיע ראש השנה. התקיעות הסתיימו, והמתפללים המתינו בציפייה לראות מי ייגש לעמוד החזן לתפילת מוסף. רבי יוסף-חיים ניגש אל המקום שבו ישב ר' שמעון, בנו של ר' נחום, ואמר לו קצרות: "גש לעמוד".

הבן לא נפל מאביו בכל התחומים. כמותו היה גם הוא ירא שמיים ומהדר במצוות. אף הוא היה שוחט ומוהל, וגם ניחן בקול ערב. עכשיו, כשהורה לו הרב זוננפלד לגשת אל עמוד

התפילה, פסע ברעד ופתח בנעימה המסורתית שהרטיטה את כל הלבבות: "הנני העני ממעש, נרעש ונפחד..."

דמעות רבות ניגרו באותה תפילת מוסף, כשהבן היתום השתפק בתפילה, וקולו ונעימתו מזכירים מאוד את אלה של האב, שנקטף בחטף: "בראש השנה ייכתבון וביום צום כיפור ייחתמו... מי יחיה ומי ימות, מי בקיצו ומי לא בקיצו..."

אחרי התפילה ניגשו כמה מתפללים אל רבי יוסף-חיים ותהו לפשר החלטתו לשגר לעמוד החזן אדם השרוי באבל, ועוד בתוך השלושים, שלא כהוראת ההלכה.

הסביר רבי יוסף-חיים:

"אכן, לכתחילה ראוי להימנע מהעמדת שליח ציבור השרוי באבל בימי חג ומועד, אבל גם בספרי הפוסקים נאמר שאם הוא בעל קול ערב או שהוא גדול בתורה ובמעשים טובים, יכול הוא לשמש שליח ציבור.

"אכן, טעם זה עצמו לא די בו להעדיף שליח ציבור השרוי באבל, אבל כשאני מעמיד לנגד עיניי את האלמנה הטרייה, שבורת הלב, שזה עתה נלקח ממנה פתאום בעלה היקר, והיא יושבת בעזרת הנשים, אין ספק שבמהלך התפילה עולה בראשה זיכרוננו של בעלה, כשהיה ניגש כל השנים לעמוד התפילה ומתפלל בקולו המיוחד והמרגש. כעת, אם במקום לשמוע את קולו של בעלה, יגיע לאוזניה קולו של אדם זר, ליבה יישבר בקרבה מצער וכאב. וכך נמצא את עצמנו מצערים אלמנה, דבר שהוא איסור מן התורה!"

רבי יוסף-חיים עצר לרגע, הביט בפני האנשים, ואמר: "ברור לי שכבודו ואף רצונו האמיתי של הציבור הוא להמציא מזור וניחומים לאלמנה הכאובה, עלידי שבנה, שקולו ערב כקול אביו, ימלא את מקומו. ואין לך דבר נעלה מלתת נחמה ללב שבור ולשמוח נפש אלמנה!"

ואמנם, לא רק בהחלטה זו דאג רבי יוסף-חיים לאלמנה, אלא הקפיד בכל ראש חודש לעלות אל ביתה, לברכה בברכת 'חודש טוב', ולעודד ולחזק את רוחה.

(עלפי 'איש על החומה'. השלמת פרטים מפי הרב מאירידוד ברגמן, נינו של הרב נחום)

30 שנה של פיתוח פתרונות לסוכה

2582 * 053-9638308

למידע על סניפים ושירותי בפרסיה ארצית

בקרוב באתר ובחזרו את הסוכה שלכם SUKOT.CO.IL | 2582.CO.IL

תאום משלוח נוח עד הבית אבטחת הקניה

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 4,300
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע לזמן מוגבל!

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדווגו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
www.a-menachem.co.il

אסיקים

טכנולוגיית מים מתוקים

נרים כוסית מים בנועם
לחיי השנה החדשה!

גלאון לדינר 850

כבר בחגים הקרובים
התקדמו לנועם 2 ותינה
משפע מים חמים וקרים
עם טכנולוגיית שבת למהדרין.
שתייה לכולנו שנה טובה!

מוקד הזמנות:
077-230-4757

עם הרב משה אריאל הכהן רוט
שליח הרבי ורב בשכונת נאות לון, באר-שבע

רציתי לשאול

האם ימי ראש השנה הם ימים חגיגיים ושמחים או שהם ימי דין ויראה?

בראש השנה מצווה לשמח, כבכל מועדי ישראל, שכן הוא נקרא 'חג', כנאמר (תהילים פ"ד): "תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגגו", ונצטוונו "ושמחת בחגך".

לכן נפסק (אורח חיים תקצ"א): "אוכלים ושותים ושמחים ואין מתענים בראש השנה". ונאמר (נחמיה ח'): "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי קדוש היום לאדונינו, ואל תעצבו, כי ה' ה' היא מעצבם".

במדרש נאמר (הובא בטור תקפ"א): "כתוב 'פי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרבים אלו כה' אלו קינו ככל קראנו אלו' (דברים י"ז)... איזו אומה כאומה זו (עם ישראל), שידעת אופייה של אלוהיה, פירוש מנהגיו ודיניו... אוכלים ושותים ושמחים

הכנה מיום א ליום ב

המלוכלכים יוצרים ריח רע וכדומה בבית, מותר להדיחם (בדרך המותרת - בלי סחיטה ובסבון נוזלי וכיוצא בזה).

הפשרת מאכלים. אין להוציא מצרכים קפואים מהמקפיא להפשרה לצורך הלילה, ואולם לצורך גדול או כשהזמינו אורחים רבים והדבר עלול לגרום עוגמת נפש - מותר, בתנאי שהמזון יהיה ראוי גם ביום הראשון, ואין לומר בפירוש שעושים זאת לצורך הלילה.

חימום מאכלים. מותר רק כשאפשר לאוכלם ביום הראשון, ואין לומר שעושים זאת לצורך הלילה.

שינה. מותר לישון ביום כדי שיהיה כוח לשבת בסעודת הלילה, אך אין לומר בדיבור שעושים זאת לצורך זה.

הדלקת נרות. את נרות היום השני יש להקפיד להדליק רק לאחר צאת היום הראשון (19:09), וכמובן רק על-ידי העברה מאש קיימת.

מקורות: ביצה ב"ב, שם ד"ב, טושי"ע סי' תקס"א. שו"ע אדה"ז שם ס"ג. מג"א סי' תרס"ז סק"ג. משנ"ב שם סק"ה. שו"ע אדה"ז סי' רנב ס"ד. סי' רצ ס"ו. סי' שב ס"יא. סי' שכ ס"ו. סי' תמח ס"ז. שמירת שבת כהלכתה פ"ב ס"ב. פסקי תשובות סי' שב אות יז ובהערות שם ושי"י. מדריכי ב"ד רבני חב"ד באה"ק.

הלכה למעשה

הרב מנחם ובהה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

שאלה: האם מותר להכין דברים ביום הראשון של ראש השנה לצורך היום השני?

תשובה: בגמרא נאמר ששני ימי ראש השנה נחשבים קדושה אחת ארוכה, ולכן ביצה שנולדה ביום הראשון - אסורה גם בשני. ואולם בהכנות ליום השני, הדין הפוך: אסור להכין שום דבר מהיום הראשון לשני, משום שההלכה רואה בהם יום אחד לחומרא בלבד ולא להקל. אין לעשות פעולות כאלה אף על-ידי נוכרי.

סידור הבית והשולחן. אין לסדר ביום הראשון את הבית והשולחן לצורך הלילה השני. הדבר מותר רק אם הוא נעשה לשם כבוד היום הראשון, ובתנאי שנהנים מכך בפועל, כגון שאוכלים פירות וכיוצא באלה על השולחן מבעוד יום.

הדחת כלים. אסורה ביום הראשון לצורך סעודת הלילה, אך אם הכלים

תקציר: מר ג'קי מצוה על בנו להתנהג כמו שוטר אמתי, ולצ'יקו לא נותרה ברירה והוא פוקד: "לפי החק, אבא, אתה עצור!". המפתיע מכל הוא, שמר ג'קי היה ממש מרצה מן העניין...

בקרת פתאומית

דורש ממך עכשו תשובה מדית לשאלה: האם ידוע לך שברגע זה ממש חסר לך אסיר אחד?"

המפקד נלחץ מאוד. "אני, אה... אני אבדק זאת מיד. לא, למען האמת, לא ידוע לי על בריחה כלשהי, אבל..."

מר ג'קי שסע אותו. "בלי 'אבל'! אתה יודע כמה תלונות קבלנו עליך לאחרונה בנושא היחס המחפיר שלך כלפי האסירים ואף כלפי הסוהרים? לא פלא אפוא שאסירים יעשו כל מאמץ להמלט. אני רוצה להודיע לך: תוך שעה מרגע זה מגיעה אליך לפלא משלחת בדיקה מיחדת מטעמנו. אם מספר האסירים שנספר יהיה פחות באחד, מן המספר הרשום, נמצא מפקד אחר, מצלח יותר!", ובטרים הספיק יורם המבהל להתעשת ולשאל לזהותו של הדובר האלמוני, טורק מר ג'קי את הטלפון...

רבע שעה לאחר מכן עמד בכר מר ג'קי בשערי הכלא, עודנו לבוש בחליפתו המחית. הוא נופף לשומר בידו. "הי! מה שלומך? תראה מה עושה העיפות... מרב חקירות שכחתי לחקור אחד מן האסירים בכלא הזה, והייתי חייב לחזור במיוחד! אני ממנה מאוד, חבר, בוא, פתח לי בזריזות ונגמר את הספור אתו. אני עוד צריך להספיק להגיע הביתה היום!" - ומר ג'קי נכנס בתזרה לבית הסהר. הוא צין לעצמו שקל יותר להכנס לבית הסהר מאשר לצאת... הוא לא פנה לתא, אלא נעלם בפנה צדדית, ושם המתקן סוד עם כמה מראשי האסירים על דרך הפעלה בדקות הקרובות...

תוך כמה דקות נראה המפקד שועט כאחוז טורף בין התאים ובכדו ומקול ניד. "כלם להכנס לתאים ולשכב על המטות!", צוה, בעודו מתרוצץ עם כמה סוהרים וישימות בידו, משוה בין הרצוי לבין המצוי... חד עין יכול היה להבחין בשמחה השקטה של הסוהרים לנכח מצוקתו של מפקדם העריץ. הם עברו מתא לתא, וזהותו של האסיר החסר נחשפה: מטתו של ג'קי היתה ריקה.

המשך: יבוא

את הדברים הבאים ספר לי צ'יקו כעבר שבוע, כאשר חזר מבקור אצל אבא שלו. הוא היה משלהב ונרגש ובקשי הצליח לדבר בצורה מסודרת.

"שמע, שניאור, איך אתה תמיד אומר: הכל בהשגחה! נכון? השגחה פרטית. אז אני רוצה לומר לך שקעת אני מבין למה אבא שלי הגיע לכלא... זה בהשגחה פרטית, בגלל יורם הזה, המפקד של הכלא. אם אספר לך אתה פשוט לא תאמין..."

"טוב, אז אל תספר", אמרתי כאלו באדישות, ורק אז הוא נעצר לרגע בשטף דבורו ולטש עלי זוג עינים. "טוב, טוב, הבנתי אותך", חיד. "צודק. אני מספר לך הכל, אל תדאג. ואם לא האמנת עד

היום בהשגחה פרטית, אתה פשוט תתחיל להאמין. אין לך משגג..."

"טוב, להתראות בפעם הבאה", אמרתי ופניתי לאחורי, כאלו ללכת, ורק אז זכיתי סוף סוף לשמע את הספור עצמו:

מסתבר שהעדרותו הקצרה, בת השעות מספר, של מר ג'קי מבית הכלא כלל לא התגלתה עלי ידי הנהלת הכלא! רק לאחר שמר ג'קי ודא את העבודה הזאת, נגש לבצע את שיחת הטלפון שתכנן.

"הלן, יורם?"

"כן, אם אתה מתכוון למפקד הראשי של כלא מעשיהו", טרח המפקד להוסיף בשמץ של תרעמת, על הפניה הישירה אליו "יורם, ותו לא!"

"מדברים כאן מן המטה המרכזי, יורם, ואני

פרשה מי יודע

הילדים ערבים

שאלה: הפרשה נפתחת במלים "אתם נצבים היום כלכם", ולאחר מכן בא פרוט: "ראשיכם, שבטיכם... כל איש ישראל, טפכם...". מדוע לא מסתפקים באמירה "כל איש ישראל"?

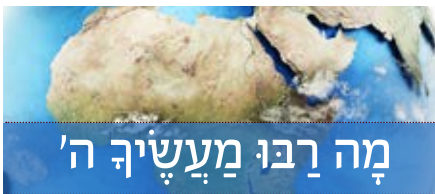
תשובה: המדרש מסביר שהפסוק מלמד אותנו איך נוכל להיות 'נצבים' וקיימים לעולם, וזאת כאשר כל חלקי העם יהיו מאחדים - 'כלכם'. במעמד הזה כרת הבורא ברית עם כל אחד ואחד מישראל, וכלם נעשו ערבים זה לזה. 'המגלה עמקות' אומר שלכן נאמר גם 'טפכם', מפני שבמתן תורה אמרו בני ישראל "בנינו ערבים בעדנו".

שאלה: התורה מבטיחה שבסופו של דבר עם ישראל יחזר מן הגלות: "ושב ה' אלוקיך את שבותך" (דברים לג). מדוע נאמר 'ושב' ולא 'זהשיב'?

תשובה: רש"י מביא את דברי חכמינו זכרונם לברכה, שבשעה שעם ישראל שרוי בגלות, גם הקדוש ברוך הוא עצמו נמצא עמו בגלות, ולכן גם הוא ישוב ממנה. הרבי מליובאוויטש מוסיף שזו בעצם הלכה. תלמיד שהרג בשגגה ונשלח לגלות בעיר מקלט, גם רבו נשלח לגלות אתו. כל ישראל הם תלמידים של הבורא, ולכן כשיצאו לגלות, גם השכינה נמצאת אתם, וכשהם נגאלים - זו גם גאלת השכינה.

שאלה: בפרשתנו נאמר (דברים לט): "החיים והמות נתתי לפניך, הברכה והקללה, ובחרת בחיים". האם מישוה יעדיף לבחור במוות?

תשובה: ה'חתם סופר' מסביר, על-פי דברי חכמינו זכרונם לברכה (במסכת תמיד), שכדי לבחור בחיים, צריך 'להמית' תחלה את תאוות היצר. אדם עלול להעדיף 'להחיות' את היצר, כי נדמה לו שאלה נחשבים חיים, אך בסופו של דבר זו בחירה במוות. לכן התורה מפצירה ביהודי: "ובחרת בחיים", בחר בחיים האמתיים.

מה רבו מעשיה' ה'

עלים על האף

תארו לעצמכם שאתם צוללים בים ומתפעלים מהמראה המקסים של האלמוגים. על קרקעית הים נראים עלים צהבים של צמח ים, והכל נראה חביב ושקט.

גם הדג ששוחה באזור חושב שאלה עלים של צמח, אבל ברגע שיתקרב יותר מדי, הצמח הזה יזנק לעברו ויבלע אותו בשניה אחת.

הפירו את מורנת אף עלה. היא נקראת כך מפני שעל האף שלה קאלו מדקקים שני 'עלים', שהם בעצם נחיריים, שמריחים את הסביבה. על-פי הריח היא יודעת איזה טרף מתקרב.

מורנה זו היא צלופח מרהיב, שחי באוקיינוס השקט ובאוקיינוס ההודי. צבעה כחל-צהב, והיא נעה בפתולים בין שוניות האלמוגים.

המורנה יכולה להגיע לאורך של מטר ושלושים סנטימטרים, וגופה מרכב מחליות – עד מאתיים וחמשים וחמש חליות. בטבע היא חיה עד שלושים וחמש שנה.

הפה שלה פתוח, מה שמונע לה מראה מאים, במיוחד כשנחשפות שתי הלסתות בעלות השנים החדות. אבל הסבה שהפה פתוח היא שזו דרכה לנשם.

הזימים שדרכם היא נושמת מצויים בצדי הראש, וכאשר היא פותחת את הפה, מזרמים מים על הזימים ואלה סופגים את החמצן שבמים. לאחר מכן המורנה סוגרת מעט את הפה, כדי לדחוף החוצה את המים ה'משמשים', שכבר אין בהם חמצן, ושוב פותחת.

המורנה הזאת בישנית למדי, ומעדיפה להסתתר בתוך מאורה שחפרה בחול, או בתוך נקיק סלע. היא פעילה יותר בשעות החשכה, כאשר הראיה של הטורפים נעשית מגבולת והם פחות זהירים. היא עצמה רואה היטב בחשכה, וגם יודעת לשחות לאחור.

לב מלכים וישירים

מאת: דניאל גורדון

5

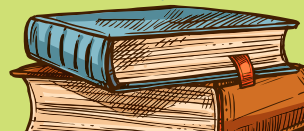
איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: לאחר שרבה הראשי של תוניסיה הסתלק ואלפים לוו אותו למנוחת עולמים, פונה היזע הערמומי אל זוג היהודים ומנסה לפתות אותם לשחק עמו פעלה

בליל א של ראש השנה נהוג לאכל רמון, לסימן 'שיירבו וכוותינו כרמון'. כדאי לברך 'שהחינו' על רמון ולאכל ממנו לפני ראש השנה, כדי שלא תתעורר שאלה אם לברך 'שהחינו' בחג, אחרי שכבר ברכנו בקדוש.

הלכה בשבוע

חיים יהודיים

מנחם כהן

הנני העני ממעש

תעודת זהות. הרב שרגא בויאר, בן 63, חסיד סדיגורא, תושב רמת בית שמש ג, בעל תפילה בימים הנוראים בבית המדרש העתיק של חסידות צ'ורטקוב.

משפחה. אבי הכיר היטב את נעימות התפילות, ועלידו הכרתי את רזי התפילה. מגיל בר מצווה, ניגשתי להתפלל לפני התיבה, וכבר בגיל עשרים ושש, אחרי החתונה, שימשתי בעל תפילה בימים הנוראים. יש לנו במשפחה כמה מעגלים של חזנים ובעלי תפילה. זה שלושים שנה אני זוכה לשמש בעל תפילה בימים הנוראים בבית המדרש העתיק של חסידות צ'ורטקוב בשכונת מאה שערים בירושלים.

מעגל השנה. החיים עם התפילה הם בכל מעגל השנה, לא רק בימים הנוראים. לא אחת אני מפזם בסתם יום של חול 'ובכן תן פחדך' במנגינת הימים הנוראים, או קטע אחר מהתפילה. אבל עם כניסתנו לחודש אלול, מייד מתחילות ההכנות הנפשיות לקראת תפילות הימים הנוראים.

שליחות. בעל תפילה הוא שליח ציבור במלוא מובן המושג. בכל פעם שאני מגיע לתפילת 'הנני העני ממעש' דפיקות הלב שלי מואצות. התחושה הפנימית היא של שליחות ממשית ואחריות כבדת משקל. הקהל סומך עלינו, בעלי התפילה.

המלצה. אני ממליץ לכל יהודי לקחת את המחזור לפני הימים הנוראים, להתבונן במילים שהוא עומד להתפלל, לקרוא בנחת את הפיוטים. הכול ייראה אחרת. הוא יבוא לתפילה בתחושה ראויה יותר.

שמחה. לצד האימה והיראה צריכה להיות גם השמחה. מי שלומד חסידות וחי חסידות, יודע שיש עניין להתפלל מתוך ניגון, המעורר את הלבבות ומזכיר לנו שהקב"ה לא בא להעניש

גם אחרי שלושים שנה בעל התפילה הוותיק 'נרעש ונפחד' כשהוא עומד לפני התיבה בימים הנוראים. הדרך להתחבר לתפילות, השמחה שצריכה להשתלב עם אימת יום הדין, והתפילה שגרמה לו להתייפח

"תחושה פנימית של שליחות". הרב בויאר לפני התיבה

על ציון רבי ישראל מרוז'ין, עם האדמו"ר מסאדיגורא-ירושלים. שני מימין הרב בויאר

אותנו ביום הדין אלא לרומם אותנו. עצם ההזדמנות להיכנס למצב 'איפוס' ולהתחיל הכול מההתחלה צריכה למלא אותנו שמחה.

שירה. יש בימינו מגמה להחדיר שירים עכשוויים לקטעי התפילה. לנו, עדות אשכנז, יש מסורת של נעימות התפילה עוד מימי המהרי"ל, שהתבטא בביטויים חריפים שלא

ישנו מהניגונים ומהנעימות. יש מסורות מדורי דורות, עד שירת הלוויים בבית המקדש. אצל החזנים המסורות נקראות 'נוסח מסיני'. חשוב לדעת את גבול הטעם הטוב. אם הופכים את כל התפילה לשירה אחת גדולה, הדבר גורם לאובדן התחושה של אימת הדין.

קהל. בעל תפילה צריך שהקהל יהיה איתו. אם לצורך זה הוא מעורר את הציבור עם שירה - מה טוב, כאמור במידה. אבל אין טעם לסלסל יותר מדי היכן שלא צריך. חז"ל אומרים: 'דע לפני מי אתה עומד', וכדאי לזכור שגם מאחוריך יש ציבור. אם המתפללים לא איתך, אל תנסה למשוך את קטעי התפילה במופע חזנות, כדי להרשים בכישרון המוזיקלי.

חינוך. הדרך הטובה ביותר לחבר את הילדים לקטעי תפילה ופיוטים היא להשקיע בשולחן השבת. זה כור ההיתוך, שבו מקבלים את המורשת בדרך הטובה ביותר. בפרט בסעודת ליל שבת, שבה אפשר להעניק לילדים כוחות לעבודת התפילה ועבודת השם.

זכור. בשנה שעברה, כשקראתי את 'זכור רחמיך', התייפחתי בבכי, כשזוכרתי בטבח הנורא שהתרחש רק שנה קודם לכן. התפללתי מעומק ליבי על שנה שצריך לעורר עליה רחמים מרובים, ונקווה שהשנה נפעל יותר עלי-

די התפילות שלנו.

אחדות. הדבר שמתבקש מאיתנו עכשיו יותר מכול הוא להיות יחד. הבה נבקש על זה, נתפלל על זה ונעשה את זה. כדאי שכולנו נתפלל על כלל ישראל, שנזכה להיות באחדות אמיתית. אבל לא כקלישאה, אלא כמציאות - נעקור את השנאה מן הלב ונרבה יחד באהבת ישראל.

שנה טובה ומתוקה

הרשת הטובה בישראל למצורי מהדין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
שחרין